

række af de kommunale opgaver, men på den anden side overvejende accepterer den statslige styring af de overordnede økonomiske rammer. Det konkluderes, at der nok er et vist belæg for de bypolitiske teorier, men (1) at situationen er betydeligt mere kompleks, f.eks. varierende efter lokalsamfundstype, (2) at der også findes, om ikke en lokalpolitisk autonomi, så dog en »egenart« i forhold til det statslige niveau og (3) at bypolitikken bedre kan forstås som et »konfliktfelt«, hvor en række forskelligartede interesser og aktører gør sig gældende:

(5)

Bibliografiske data:

(a)

Flohr Nielsen, Jørn

Kommunal organisering. En undersøgelse af bindinger, konflikter og ændringer i kommunale forvaltninger. Århus, Politica, 1985. 210 s.

(b)

Skovsgaard, Carl-Johan

»Den kommunale forvaltning: Neutrale embedsmænd eller politiske aktører« s. 53-70 i: Lokalpolitisk organisering. Organisationer, bevægelser og partier i kommunalpolitikken. Redigeret af Søren Villadsen. København, Jurist- og Økonomforbundets Forlag, 1985. 252 s. (I serien: Statslig styring, lokalsamfund og kommunalpolitik).

Emne:

De primærkommunale forvaltningsorganisation, herunder relationen mellem forvaltning og politikere.

Problemstilling og synsvinkler:

De anførte arbejder om den kommunale forvaltningsorganisation og struktur er hovedsagelig baseret på en spørgeskemaundersøgelse af de kommunale forvaltningschefer, gennemført af Erik Riiskjær i samarbejde med forfatteren til (a). (Undersøgelsen er i øvrigt rapporteret i Erik Riiskjær: Kommunale forvaltningschefer. Århus, Politica, 1982).

For så vidt som emnet er den kommunale forvaltning som organisation, falder undersøgelsen uden for emneafgrænsningen, og sigtet er ikke at undersøge det lokale demokratiske funktion. Men den del, der omhandler sam-

spillet mellem politikere og embedsmænd, belyser både politikernes arbejdsvilkår og administrationens politiske rolle. Undersøgelsen belyser bl.a. kontaktmønstret og graden af enighed mellem embedsmænd og politikere.

Konklusioner og evt. forslag:

I (a) sammenfattes relationerne på følgende måde:

»Generelt foregår den politiske styring noget anderledes, end det kunne forventes. . . Politikerne tager sjældent initiativ til udstedelse af retningslinjer, og administrationen styres ikke af klart formulerede målsætninger. Politikerne handler normalt reaktivt på basis af administrationens oplæg.« (s. 74).

Iflg. (b) viste undersøgelsen, at embedsmændene indgår i et ret tæt samspil med politikere, at dette hovedsagelig holder sig inden for den formelle struktur i det kommunalpolitiske system (altså ikke uformelt), og at det overvejende er præget af konsensus. Hvad angår beslutningsprocessen, synes det kommunale politiske-administrative system at dominere, idet der ikke forekommer en væsentlig indflydelse fra eksterne organisationer og grupper, og inden for det politisk-administrative system »peger analyserne. . . i overvejende grad i retning af, at de kommunale embedsmænd snarere kan karakteriseres som politiske aktører end som neutrale embedsmænd.« (s. 69).

Der stilles ikke egentlige forslag. Derimod afvises i (a) andres forslag om en øget delegation, bl.a. ud fra en formodning om, at det vil være vanskeligt at få politikere til at udstikke overordnede retningslinjer og målsætninger, og at delegationen i så fald ikke vil være demokratisk forsvarlig.

(6)

Bibliografiske data:

(a)

Madsen, Claus

Lokale vælgerforeninger: aktiviteter og opgaver i kommunalpolitikken: resultater fra en spørgeskemaundersøgelse af lokale vælgerforeninger i 40 danske kommuner/af Claus Madsen, Bent Schou, Søren Villadsen. København, Institut for Samfundsfag og Forvaltning, Københavns Universitet, 1985. 34 s. (Forskningsrapport/Institut for Samfundsfag og Forvaltning, Københavns Universitet; 1985/3).